

Clipa

REVISTA INDEPENDENTA DE INFORMATIE SOCIO-POLITICA SI CULTURALA
ANUL XVI April 8, 2006

(Reîntregirea României-marturisiri, documente) - BUCUREȘTI 1999

Anexarea Revoluției Române și a Podului de flori, de către casnicii Moscovei

22 decembrie 1989

În ziua de 22 decembrie mă îndreptam spre Televiziune, când, în apropiere, mă au întâlnit Liviu Petrina și Aurel Dragos Munteanu. Le-am răspuns că voi intra în clădire. M-au întrebat dacă pot să-i iau și pe dumnealor. Eram într-o multime de tineri. În fața noastră câteva grupuri de militari. Pentru a intra în clădire existau unele dificultăți. Da, poftiți. Mi s-a deschis un drum, un culoar. Surprins de felul în care am intrat, Liviu Petrina și azi mă mai întreaba, de ce mi s-a făcut loc prin multime, iar la intrare, la fel. După ce am intrat, ne-am despartit. Am urcat la unul din etaje și am intrat într-o cameră de analiză a situațiilor de pe teren, din capitală. Și de comandă. Așa am perceput-o eu. Pe coridor, lângă ușa, Stark-cam de pază, cam restrictiv, dar s-a retras un pas, făcându-mi un gest cu mâna, ca nu se opune. Am intrat. Asupra unor hărți erau aplecate mai multe persoane, civili și militari... Tot în această zi am scris, la propunerea lui Liviu Petrina, un articol pentru Renasterea.

Noaptea de 22 spre 23 decembrie

În noaptea de 22 decembrie Liviu Petrina, Laura Sigarteu, Iftene Pop, Ioan ALEXANDRU, Ulvina Alexandru și Victor Negara, la inițiativa lui Liviu Petrina, au înființat Partidul Creștin Național Tărănesc și au scris Proclamația acestui partid. Ar fi vremea ca acest grup să facă marturisiri. Membrii săi au dat dovadă de curaj și simț politic.

În noaptea de 22-23 decembrie am fost cu Liviu Petrina, la invitația acestuia, la o tipografie, unde s-a tipărit ziarul *Renasterea*, Jurnalul Comitetului National de organizare a Partidului Crestin National Taranesc. Liviu Petrina, dusese deja materialele spre publicare. În primul nr. sunt cuprinse articolul *Invierea*, de M. Eminescu și poezia *Plugarii*, de Octavian Goga și materialele semnate de Ioan Alexandru, Liviu Petrina, Iftene Pop, preot prof. dr. Constantin Galeriu, Gelu Bejenaru și Gheorghe Gavrila Copil. *Revoluția Română* a fost o uriasă desfășurare de forțe cu caracter politic. A pune pe picioare un partid și a edita un ziar politic, fără a folosi vorbe mari, înseamnă maturitate politică. În jurul acestui partid s-a adunat Opoziția, fapt cunoscut, pe care nimeni nu l-a negat, ușor de probat, de reamintit. În primul nr. este scris: „Partidul Crestin National Taranesc s-a născut în focul jertfei pentru dreptate din 22 decembrie. El este Partid Crestin Democrat“. Oamenii politici ai PNT, supraviețuitorii puscăriilor comuniste, au venit, după câteva zile, la PCNT, care activa deja. În nr. 2 din *Renasterea* (*Dreptatea* încă nu reapăruse, încât *Renasterea* a devenit și organul de presă al PNT) este precizat, într-un comunicat: „În ședința comună extraordinară care a avut loc la 26 decembrie 1989 în București, constatându-se identitatea de doctrină și program dintre Partidul Crestin National Taranesc, forurile de conducere au hotărât ca denumirea partidului să fie: Partidul National Taranesc-Crestin Democrat“. Așa a ajuns PNT, partid al *Revoluției Române*, sau altfel spus, participant la *Revoluția Română*...

23 decembrie

Generalul Stefan Guse reacționează public, opunându-se intervenției armatei sovietice în România. Indiferent de controversata personalitate a generalului, în legătura cu desfășurarea *Revoluției Române* la Timișoara, cu tragediile care s-au întâmplat acolo, istoria va înregistra adevărul că intervenția publică a generalului a avut o mare greutate pentru România. Ne întrebăm până azi, de ce nume "sonor" de atunci, din timpul *Revoluției*, nu au făcut de îndată corp comun cu generalul **Stefan Guse**. Tot la un singur răspuns am rămas, pentru că solicitarea sprijinului militar din partea Moscovei a fost făcută de către "șef", adică de către d-l Ion Iliescu. La Ambasada URSS (!), într-o convorbire telefonică cu Moscova. Cei ce știu, de frică, tac și azi. Intervenția televizată a generalului **Stefan Guse** a fost receptată cu exactitate, ca o împotrivire la această solicitare și ca un avertisment dat Moscovei.

La reacția publică a gen. **Stefan Guse**, Moscova tăcea. Această tăcere m-a determinat să resimt ziua de 23 decembrie, ca o zi extrem de grea pentru *Revoluția Română*. În ziua de 23 decembrie m-am adresat Moscovei, având în vedere cea mai gravă amenințare care plana asupra României - invazia militară străină. Mesaj în numele Comitetului National de Acțiune București-Chisinau Trecere Liberă. Pe releele de transmisie, în condiții pe care le voi evoca, s-au confundat CNABCTR cu Comitetul National al PCNT.

24 decembrie

Raspunsul Moscovei la mesajul nostru a fost ca nu va trimite trupe militare în România. Dar, înainte, despre transmiterea mesajului. În conditii dramatice. E timpul sa vorbesc despre o eroina a Revolutiei. Transmiterea mesajului a avut loc, cu întreruperi, în decurs de mai multe ore. Dupa o alta tentativa, esuata. În jurul cladirii (PTTR), pentru luarea acesteia sub control, se tragea. Gloantele patrundeau si în cladire, dar, despre acest aspect, marturisirile sunt la altii. Se tace. Cu toata frica si disperarea prin care trecea tânara cu care eram în legatura, singura în cladire, a înteles exact importanta mesajului nostru, reusind, de la transmiteri fragmentare, needificative, sa-mi faca legatura cu Chisinaul, cu Frontul Popular din Moldova (Mare este Dumnezeu!), cu întreruperi si reluari, dar FPM reusise receptarea mesajului, pe care l-a retransmis imediat Congresului Deputatilor Poporului al URSS, domnului Mihail Gorbaciov. Transmisionista noastra era expusa. Trecea pe o cale îngusta, dintre viata si moarte. Nu a abdicat de la datorie, pentru a se refugia în locurile din cladire de mai mare siguranta. A revenit de mai multe ori în locul de maxima expunere, doar de aici avea sansa de a reusi. Trebuia sa reuseasca înainte de eventuala avariere a instalatiilor, sau de ocupare a postei. În tânara aceasta, spiritul jertfelnic al Revolutiei Române era viu! Cei care au încercat si au contribuit la anexarea Revolutiei Române, din nefericire nu-si dau seama ce pacat mare au savârsit. Mesajul a ajuns unde trebuia.